

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesu Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitutum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

Alexand. VII. n. 15

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

ducit , pastorali nostra solicitudine consulere volentes, vberes fru-
tus ingiter,
¶c.

AB EODEM : In Jubilao Religiosis Societatis concessso , edito-
que anno . Religio (inquit) Vesta in agro Dominico diuina
dispositione plantata , spiritualibus gratijs , merito à nobis
irrigari debet , quo vberiores benedicente Domino fructus
in dies proferre insistat , &c. Tam bene semper Innocentius de
Socijs , ac Societate sentiebat : Cuius doctrina veritatem , ac firmi-
tatem in materia de diuinis auxilijs , celebri illa decisione contra
aliquas Iansenij Ippensis Episcopi propositiones , roborauit , ut satis
liquido Theologia Professoribus constat.

15. AB ALEXANDRO VII. Amantissimo SOCIETA-
TIS nostræ Parente , ac Patrono , eiusque libertatis assertore , & vin-
dice acerrimo , in litteris peregregijs in forma Brevis ad serenissimam
Rempublicam Venetam , quibus Pontifex sanctissimus hortatur SO-
CIETATIS restitutionem in toto suo Dominio in hunc modum. Di-
lecti filij , nobiles viri , salutem & Apostolicam benedictio-
nem. Laboribus , quibus vti fideles operarij in Christivineâ
SOCIETATIS IESV Religiosi viri assidue exercentur , fructus
que quos , Domino benedicente ex illa percipiunt , Nobilita-
tibus vestris probè cognitos , ac perspectos esse non dubita-
mus. Adeo enim vberes , atque ampli sunt , vt bonus eorum
odor longe se feret , lateque diffuderit , & ad longinquas etiam
remotasque regiones iam olim peruererit. Nos quorum hu-
militatem supremus ille Pater familias , ac Dominus suæ do-
mus custodiæ , & agris cui litioni præposuit solicitudinis no-
stræ debitum , ac præcipuam curam esse putamus , vtiles adeo
seruos , ac traditis à Domino talentis augendis , in primis op-
portunos , & vbique , & apud eos præsertim esse , quos pecu-
liari charitate complectimur , quibus salutarem , ac fructuo-
sam eorum industriam , atque operam fore præuidemus ,
quem amorem cum erga nobilissimam istam Rempublicam
in visceribus geramus non inferiorem singulari eijs in Deum
Religionem , in sanctam verò hanc Sedem obseruantia , molestè

vberes fra-
tus ingiter
producit.

Plantata
diuina dis-
positione in
agro Do-
minico.

Pontificis
litera de
admittenda
in Venetam
Ditionem.
Societate.

Oblabores ,
quibus vt
fideles ope-
rarij eius
filij exer-
centur ,

Et fructus ,
quorum
odor vbique
sparsus.

Et quia
vtiles , ac
Dominita-
lentis au-
gendi im-
primis op-
portuni.

Ob salutare
rem , &
fructuosam
eorum in-
dustriam.

Et utilitatem ex eorum aduentu percipientiam,

Principem in adolescentium educatione in virtutibus, & literis.

In quo nulli illis sunt peritos.

Quod refatatur illorum ardor Religionis propaganda.

Templorum cultus, Sacramentorum, ac diuinum verbi administratio.

Et institutum prodigiua gloria augenda sediter colaborans.

Quare recipiatur in Venetam ditionem portatur Pontifex.

Quia sic Ignatij tutelam filii conciliabant.

admodum ferimus, eam iam diu, his Religiosis, nobis per quam charis, probatisque carere. Vnde proculdubio magnæ ad vos, ciuesque vestros utilitates essent peruenturæ. Nouis prudentia, sapientiaque vestra, quanti intersit maximè lubricam incertamque Adolescentium ætatem bonarum artium, ac pietatis studijs enutriri, vsque adhuc refert à primis annis, optimis institutis assuescere, cum nempe ad ea, quæ ad id traduntur, accipienda aptissimi sunt addilcentium animi, firmiterque deinde, quæ sunt tradita, in omni vita retinentur, in illa vero ætate gubernanda, sanctissimisque præceptis conformanda, iure nulli his Religiosis Peritores, aut magis idonei esse existimantur, qui hac in re non exiguum vitæ partem ponere plerumque solent, callentque iam longo vsu, atque exercitatione facillimas quasque, & utilissimas docendi, præcipiendique vias, quodque maximi fieri debet, non minori cura pietatem, Deique timorem, vnde iure omnis sapientiae, ac scientiae initium ducitur, quam litteras, disciplinasque edocere satagunt; testatur pium hoc illorum studium, Religionis propagandæ ardor, Templorum cultus, frequens Sacramentorum, ac Dei verbi administratio, ipsum denique eorum institutum, quod vnam diuini nominis gloriam propositam habet, pro qua augenda amplificandaque in omni doctrinâ, atque omni opere fideliter collaborant; dignam itaque prudentia vestra, dignam pietati, dignam perpetua in nos obseruantia, ac maximoperè ad diuinum auxilium impetrandum, opportunam rem facietis, eos quām primum in nobilissimam istam Ciuitatem, omnemque vestram ditionem recipiendo. Certè, si quantopere suorum beneficiorum memoriam Deus requirat, quantaque sit, reputabis, quæ hoc tempore largita vobis est immensa eius bonitas, clementiaque; inter cæteras hanc quoque ipsi gratiam referre debetis, ex qua ingens eius gloria, ac laudis incrementum extitum percipietis; multum etiam id valebit ad sanctissimi Viri Ignatij tutelam conciliandam cui deuotos, non minus vos

vos esse decet, quam maiores vestri fuerint. Ille siquidem cum huius SOCIETATIS fundamenta iaceret, diutius in amplissima ista Vrbe est commoratus, ac præclara passim in ea sanctitatis exempla edidit, ac quamplurima monumenta reliquit. Nam quod ad nos attinet non dubitamus, id in beneficij loco ponere, ex quo maximos, atque vberrimos fructus estis percepturi; atque in hoc testem veluti ac pignus paternam nostram charitatem dare non veremur, quam vos magnam meritò semper esse duxistis, nec minorem existimatione vestra experti estis, eam sanè causam à multis annis aduersus Christianæ Religionis infensissimos hostes defenditis, quæ præcipue, ac pro viribus à nobis fouenda est, verum ingens ad hoc efficiendum charitati nostræ in posterum pondus imponetis, atque ad hanc voluntatem hoc facto, is cumulus accedit, vt multo eam amplius incitaturi sitis ad istam Rempublicam, hoc præcipue tempore omni conatu, atque ope quantum cum Domino poterimus adiuuandam. Adeo denique id Nobis gratum, iucundumque accidet, vt hoc vobis certo spondeamus, nihil à vestra in hanc sanctam Sedem obseruantia, reuerentiaque fieri posse, ex quo maiores stimulos addi animi nostri affectui censuri simus, & pro quo plura in uicem vobis sint benevolentiae nostræ signa expectanda, quibus eam non mediocriter auctam erga vos ostendamus;

vti etiam fusius exponet Venerabilis frater Carolus Episcopus Auersanus Noster apud Nobilitates vestras Nuncius, cui fidem haberi à vobis cupimus, quibus à Deo felicitatem precamur, & Apostolicam benedictionem per amantere impartimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die 23. Decembris 1656. Pontificatus nostri anno secundo.

A B E O D E M , Litteris etiam peregregijs in gratiarum actionem pro reuocatione eiusdem SOCIETATIS in eandem Nobilissimam Rempublicam, eiusque ditionem, omnium plausu, & acclamatione, & gaudio præcipue sanctissimi Alexandri sic scribentis. Dilicti fi-

*Qui diu in
eorum Vrbe
claro san-
ctitatis ex-
emplo est
commoratus.*

*Et id in
beneficij se-
positurum
affirmat
Pontifex.*

*Ac eorum
Remp. ma-
iori ex inde
conatu ad-
iuuaturam.*

*Nec ali-
quid gra-
tius fibi, ac
Sanctæ Se-
di ab ipsis
fieri posse,
testatur.*

*Littera
gratificatio-
ria ad ead.
Remp. pro
restituta
Societate.*

Quantum
ex illa
Pontificis
gaudium!

Huius be-
nevolentia
memoriam
nunquam è
sinu suo
extatur
elapsuram.

Et hucus
futuros
fructus
præsagit.

A prima
sua radice
non degeneres.

Qui nouo
præsidio ac
velutin' uro
eorum Remp.
cingent.

Iuuentutē
in literis,
Deique ti-
more eru-
diendo,

Ac diuina
glorie toto
corde in-
seruendo.

Et oratio-
nibus cre-
bro pro Re-
publ. eorum
insistendo.

lii, Nobiles viri, salutem & Apostolicam benedictionem. In genti eximioque gaudio cor nostrum, ac mentem Nobilitates vestrae compleuerunt ijs litteris, quibus receptos à vobis in Nobilissimam Vrbem istam, vestramque omnem dititionem SOCIETATIS IESV Religiosos viros, significatis. Rem enim summis maximisque difficultatibus hactenus impeditam, ac frustra alijs tentatam tam libenter, tanta cum filialis animi declaratione, nostra causa, nostroque dumtaxat roga- tu vos fecisse, intelleximus, vt merito vberima ea letitia fuerit, quam ex deuotione vestra percepimus, ac pro quo in amantissimi Patris spiritu ac dilectione complexi vos sumus; nec vnquam tantam erga nos benevolentiam, tam paratam voluntatem ex intimo nostro sinu, ac visceribus excidere passuri sumus: nam cum insignem in præsentia fructum retulimus singulari vestra obseruantia, ac pietate perfecta, tum gratiorem longe in posterum, capiemus ex vtilitate, ac profectu, quem amplissimum ijdem Religiosi viri vobis afferent; illi enim vt boni ac fideles Christi serui, vestra benignitate adiuuante, Domino autem incrementum præbente, non degeneres à radice, in qua plantati, ac fundati sunt, fructus dabunt, tunc nono præsidio, ac veluti muro circumcingent florentissimam istam Vrbem, iuuentutem in litteris, Deique timore erudiendo, diuinæque gloriae toto corde inseruendo, atque Orationibus insistendo, in quibus vestri beneficij memoriam crebro facient, confugientque ad Deum in tempore opportuno, hoc scilicet tempore, quo Dominus in furore atque ira nos arguit, quo tantæ, ac tam acerbæ sunt Christianæ Reip. calamitates, atque vndique insurgunt impugnantes nos filij tenebrarum, ac inimici Crucis Christi, cum quorum superbissimis, ac potentissimis, quoniam præcipue vobis res est, non modo precibus, atque orationibus ad Dominum exercituum sine intermissione clama- bimus, vt exaltetur duxera eius in Gentibus, quæ non inuocant nomen ipsius, sed etiam nostris metu viribus, quantum

tum licebit per tantas tribulationes, quæ inuenierunt nos nimis, res vestras, causamque libentissimè suscipiemus. Exigit hoc à nobis pietas ipsa, de qua agitur, exigit cxiimia obseruantia vestra erga hanc sanctam Sedem, cuius Maiestatem in humilitate nostra veneramini, id denique flagitat paternus amor, quem iure peculiarem tam parata filialis animi voluntate promeremini, ad quem Christi glutino indies magis vobis cupimus adhærescere. Venerabilis Frater Carolus Episcopus Auerfanus, Noster Apostolicus Nuntius, qui litteras Vestras vberrime suis est prosecutus; idem etiam has nostras disertius Verbis complectetur. Deus inclytam istam Remp. sapientissimumque Senatum veræ Religionis bono, ac Nomini Christiani gloriæ in columnen seruet, ac Nobilitatibus vestris Apostolicam benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub anno lo Piscatoris die 27. Ianuar. 1657. Pontificatus nostri anno secundo.

A B E ODEM, In Constitut. super Regimine Superiorum Societatis IESV data Rome apud Sanctam Mariam Maiorem die 1. Ianuarij 1663. sui Pontificatus anno octauo. Debitum (inquit) Pastoralis Officij, quo Ecclesiæ Catholicae regimini diuina dispositione præsidemus, exigit, ut paternam dilectorum filiorum Presbyterorum, & Clericorum Regularium Societatis IESV, quæ ab ipsis fundationis suæ primordijs in re Christianæ Religionis iuuanda, promouendaque infidelium, & Hæreticorum conuersione, & horum pertinacia retundenda, & iuuentute literis, & probis moribus informanda, Christique fidelibus in viam mandatorum Dei dirigendis (adiuuante Domino) sedulo semper, & frumentosè laborauit, ac etiam nunc strenuè laborat, cum peculiari studio gerentes, illa, quæ prospero felicique ipsis Societatis regimini, & progressu impedimentum adferre noscuntur, è medio tollamus, & abrogemus, sicut magistra rerum experientia suadet, & nos matura consul-

Societas fe-

dulo, fru-

tuousè ac

strenuè

laborans,

In Chri-

stiana Re-

ligione

iuuanda;

In promo-

uenda in fi-

delium, &

Hæreticorū

cōuerstionē

horumque

pertinacia

retūndenda.

In iuuen-

tute literis

ac prakts

moribus

informan-

da,

consul-

consultatione adhibita ad omnipotentis Dei gloriam salubriter expedire arbitramur, &c. Hæc inter alia tantus Pontifex, ac cœrus Societatis Parens in dicta Constitutione reuocatoria alterius ab Innocentio X. expeditæ super Regimine Triennali Superiorum Societatis.

Gratias agit Societas Sanctiss. D. Alexandro ob redditum in statum Venetum.

Magni fecit Societas hanc Alexandri Constitutionem, sed multo pluris restitutionem illam in statum Venetum ab eodem excogitatam: ob quam gratias agit Sanctissimo Congregatio Generalis XI. Decreto 26. sequenti. Quoniam à tempore, quo Societas nostra reuersa est in Serenissimæ Reipublicæ Venetæ ditionem, nunc primum conuenit in vnum Corpus totum Ordinem repræsentans, censuit Congregatio id contestandum Vniuersæ Societatis gratum animum ob tam singulare, & immortale beneficium, quo vindicata est fama integratæ nostræ, & ablatum opprobrium, quod passim iactabant Hæretici, summas quām humillimas gratias nomine totius Ordinis agendas esse Sanctissimo D. N. Alexandro VII. cuius auspicijs, Pastorali prouidentia, & sapientissimo ductu perfectum felicissimè suspeximus negotium, quod complures antea magno quidem animi affectu, sed euentu irrito sæpius tentauerant. Haecenus Decretum.

Sacrum, & Corona in dicta pro eodem Sanctissimo.

Et rursus Decreto 33. eadem Congregatio sic statuit. Proponente P. Vicario, & approbante Congregatione, decretum est, indicendum in Societate Vniuersa sacrum vnum, & Coronam itidem vnam pro Sanctissimo D.N. Alexandro VII. in aliquale gratitudinis nostræ specimen, pro tot illustribus beneficijs, & Apostolicis benedictionibus, quibus Congregationem hanc est impertitus.

Clem. IX, Societati concedit officium de Concept. immacul. Deipara cū octaua.

16. A CLEMENTE IX. Qui inter alia beneficia, & fauores, quibus pro singulari erga nos benevolentia, iam dignatus est ornare minimam Societatem nostram, præ alijs Ordinibus, est imprimis privilegium celebrandi diem festum immaculatæ Conceptionis Deiparae cum Octauâ; Et insuper recitandi Officium sanctissimi Parentis nostri sub ritu dupli in tota Ecclesia. De quo fauore (et alijs multis)